

царов се отнася с безкрайно удивление към Маяковски, към неговата могъща, воинствуващо-партийна, социалистическо-реалистична, новаторска поезия. За Маяковски Вапцаров говори: „Какъв талант, каква сила! Четеш и виждаш с каква гореща любов съветският народ изгражда социализма!... Няма събитие или обществена проява, които да не са намерили отражение в неговото творчество. И всичко е дадено образно, с точни думи, с остър епитет и мъжествен ритъм. Да пишеш поезия за Маяковски, значи да участвуваш активно в преустройството на живота. От неговите стихове лъха действителна бодрост, чуваш развълнувания глас на човека, който ненавижда равнодушието и пасивността и зове за творчески подвиг.“

От съветската литература, от Горки и Маяковски, Вапцаров се учи на дълбок хуманизъм, на революционна идейност, на художествено новаторство. Под влиянието на своите велики съветски учители Вапцаров успя да създаде дълбоко вълнуваща революционна поезия, да покаже в нея яркия и прекрасен образ на комуниста, тежкия живот на работниците, прекрасния социалистическо-романтичен идеал на бъдещето. Опитът, който Вапцаров усвоява от съветската литература, е творчески асимилиран, отразен в творчеството на поета под индивидуален знак. Затова влиянието на съветската литература има своя най-висок резултат — то помага на поета да израсне като самобитна творческа личност, да стане наша национална гордост и слава!

ЦВ. МИНКОВ

## АНТИФАШИСТКАТА БОРБА, ОТРАЗЕНА В НАШАТА ЛИТЕРАТУРА

Въоръжената антифашистка борба на българския народ намира още по-широко отражение в литературата след Девети септември като исторически закономерна и плодотворна тема подир победата над враговете на народа и осъществяването на социалистическото общество у нас. Може да се каже дори, че тази тема в своите разновидности е все още господстваща в литературата, особено в областта на романа и драмата. Това преобладание е не само количествено, но и качествено в повечето случаи.

За славната антифашистка борба, за светлите подвизи и прекрасни прояви на хилядите верни бойци на партията, за техния безкористен и кристално чист патриотизъм възникват вече твърде много, ако и не винаги равностойни по изпълнение и значение стихотворения, поеми, разкази, повести и романи, както и няколко драми. Трябва да се припомним и значителният брой спомени, обнародвани в последните години, главно на участници в борбата.